

Marc Gelmà i Josu Prieto, dos emblemes que pengen les botes a l'Escala: "Mai estàs preparat per deixar-ho"

"No sé com m'adaptaré a la nova vida, però segurament em costarà molt. Des que soc menut que jugo a això"

"L'Escala és un club petit, però que està fent coses de club gran i que vol créixer i té ambició"

Marc Gelmà: Va ser un dia molt especial. Veníem de setmanes emocionalment molt intenses, perquè sabíem que això s'acabava, i penso que vam poder gaudir del partit amb la nostra gent. Poder regalar-los aquest 4 a 1 contra el Lleida va ser una bona cloenda. Josu Prieto: Va haver-hi emocions difícils, però maques. Hi va haver victòria; sí que és veritat que en Marc (Gelmà) va patir una petita lesió i aquest va ser l'únic punt negatiu, però va ser molt especial, bonic. I dur, també va ser dur. MG: Esperava que fos un dia especial i per gaudir de l'últim partit a casa, sí. Va ser molt bonic poder compartir-lo al costat d'en Josu, amb qui vam coincidir a Peralada i aquests dos últims anys i amb qui sempre ens hem entès amb l'idioma del futbol. Pel que fa a la festa que ens van muntar, m'esperava menys. Es van portar molt bé, van fer-ho de manera molt ben parida. Ens van regalar un dia inoblidable per a la resta de les nostres vides. JP: Des del club ho han fet molt bé. Són detalls que ens fan sentir molt especials juntament amb la família i els companys, que també hi van contribuir. MG: La prenc arran d'encetar un nou projecte. Obro un centre de salut i entrenament al meu poble, Pineda de Mar, i per molt que intentis enganyar-te, quan penses fredament i et poses a fer números, veus que has d'apostar per una de les dues coses. Crec que és el moment d'encetar amb il·lusió l'altra etapa que m'espera. JP: Pel tema del meu genoll. Vaig patir una lesió a la pretemporada que va haver de ser operada. Van veure que tenia un problema al cartílag, i arran d'això em van aconsellar que plegués perquè això podria arrossegar-ho durant tota la meva vida en el futur. Vaig prendre la decisió farà un mes i mig i crec que és el millor per mi, pel meu futur i pel meu genoll. MG: Passat Nadal ja ho vaig decidir bastant fermament, encara que hi ha hagut moments al cotxe, tornant de la feina, que he pensat si deixar-ho o no deixar-ho. Però un cop vaig decidir fer el pas vaig intentar comunicar-ho el més abans possible, no sé si deu fer uns dos mesos o dos mesos i mig, per ajudar-los si havien de començar a moure's de cara a la temporada que ve. JP: Vaig comunicar-ho fa unes dues setmanes. Em va costar molt. M'ho he pensat molt i he esperat fins a l'últim moment; buscava aquell punt d'esperança que el meu genoll millorés, però no ha estat així. MG: L'altre dia vaig comentar-ho després del partit i reafirmo el que vaig dir: crec que retirar-me aquí ha estat un gran encert. L'Escala m'ha sorprès molt; vaig arribar aquí perquè en Josu i el míster, en (Raúl) Paje, em pressionaven per venir, i em vaig decidir perquè era a prop de casa i perquè volia estar a Tercera. Ha estat una gran sort estar aquests dos anys a l'Escala, en un club modest, que fa les coses molt bé, que crec que està en ple creixement i que estic segur que anirà cap a dalt. Me n'emporto un bon record, també per aquest últim any molt bonic quant a joc. JP: L'Escala és un club petit, però que està fent coses de club gran i que vol créixer i té ambició, sempre des de la humilitat. Fa tres anys que soc aquí i des del primer dia que vaig trepitjar el Nou Miramar em vaig sentir molt estimat i especial. Em sento molt orgullós de retirar-me aquí i de poder dir que seré de l'Escala per sempre més. MG: És el que més em pregunto aquests últims dies. No sé com m'adaptaré a la nova vida. Espero tenir molts clients en el nou projecte i no tenir temps per pensar-hi, però segurament em costarà molt. Des que soc menut que jugo a això i que la meva passió del dia a dia és venir a entrenar, divertir-me i gaudir de la pilota. Ha estat la meva identitat durant els trenta-un anys que tinc i de cop i volta desapareixerà. No sé com serà, espero portar-ho bé i tinc gent al voltant que farà que així sigui. Si vols ens tornem a reunir més endavant i t'explico com vaig (riu). JP: Jo et seré sincer: ho veig molt negre. Ho trobaré molt a faltar. Ha estat una decisió que m'ha fet molt de mal psicològicament. Costa perquè mai estàs preparat per

deixar-ho, i menys quan tu tens les ganes de seguir. Estic intentant trobar altres motivacions, com la bicicleta, però encara és molt aviat. Estic segur que les trobaré. I això sí, tinc la meva filla, que és la motivació més gran que hi ha. MG: De moment em centro exclusivament en el meu negoci, en el qual tinc posada molta il·lusió i motivació. Ara bé, tallo de soca-rel amb el futbol i per això em pregunto si estic preparat. En un futur no sé què faré, però ara mateix no està en els meus plans. JP: Crec que sí que hi continuaré lligat, encara que no sé en quin rol. Hi ha qui em diu que puc ser director esportiu, representant, entrenador... I sí, segurament faré alguna d'aquestes coses, però ara mateix no és el que realment m'omple. A mi el que m'agrada és jugar, entrenar, competir. MG: En el futbol pot passar de tot i molts cops ens centrem en el resultat quan és el projecte el que decidirà si estaràs més amunt o més avall. Crec que aquí s'està treballant molt bé des de la humilitat i amb gent molt professional que estima el club i que estima la persona. És el camí que s'ha de seguir i desitjo que el club continuï creixent com ho està fent. JP: M'ha agradat una cosa que diu en Marc, això que a l'Escala prioritzen la persona abans que el jugador. És molt important. Crec que l'Escala en això és un exemple i crec que el club continuarà creixent amb un projecte a llarg termini. MG: Em sento molt afortunat de la carrera que he tingut. Competir en tornejos internacionals com el Brunete, que et feia sortir a la televisió quan eres petit... Sempre recordaré la trucada del Villarreal, va ser un moment brutal. Això sí, crec que en el que et quedes en general és amb les persones que coneixes i amb els vincles que fas dins els vestidors. JP: Quan vaig rebre la trucada del Barça, el meu somni i el de la meva família, i vaig poder estar allà uns anys. També quan l'any passat vaig rebre el premi a millor jugador de Tercera Federació. He estat en diversos països i he fet amistats que perduraran per tota la vida, i això crec que és el més important.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/05/15/marc-gelma-josu-prieto-emblemes-pengen-botes-escala-mai-preparat-deixarho-130270779.html>